

Pogovor z vikarjem Opus Dei

Povzemamo intervju z dr. Rafaelom Ariasom, ki je bil objavljen v reviji GEOMix.

14. Maj. 2013

Za tokratni GEOMix-ov intervju smo se pogovarjali z dr. Rafaelom Ariasom, ki je na čelu slovenske veje organizacije dve leti. Dr. Arias je diplomiral iz novinarstva in prava. Delal je kot novinar za dva španska časopisa, kasneje pa kot državni uradnik 15 let v španski organizaciji Instituto Social de la Marina, ki se

zavzema za dvig kakovosti življenja španskih ribičev in mornarjev v Galiciji. Tu je bil tudi soustanovitelj Društva prijateljev Jakobove poti (Asociación Gallega de Amigos del Camino de Santiago). Leta 1998 je doktoriral iz teologije in leta 2008 prišel v Slovenijo. Msgr. Arias, pogovarjava se v centru Pristan, ki je tudi uradni sedež Prelature Opus Dei v Ljubljani. Bi kar na začetku obrazložili, kaj Opus Dei je in za kaj si prizadeva?

Opus Dei, kar po latinsko pomeni “Božje delo”, je osebna prelatura Katoliške cerkve. Ustanovil ga je sveti Jožefmarija Escrivá 2. oktobra leta 1928 v Madridu. Trenutno je v organizacijo vključenih okrog 90.000 ljudi z vseh celin. Sedež s cerkvijo prelature je v Rimu.

Cilj Opus Dei je med krščanskimi verniki vseh stanov spodbujati življenjski slog, ki je popolnoma

skladen z vero v vsakdanjih okoliščinah, še posebej ob posvečevanju dela. Za dosego tega cilja nudi Prelatura dejavnosti duhovnega izobraževanja in pastoralno skrb predvsem lastnim vernikom, pa tudi mnogim drugim ljudem. Verniki Prelature opravljajo svoje delo evangelizacije v različnih okoljih družbe, v katerih delujejo. Zato se njihovo delovanje ne omejuje na kakšno posebno področje, denimo na izobraževanje, pomoč bolnikov ali invalidom. Poslanstvo Prelature je spomniti vse kristjane, da morajo – ne glede na to, kakšni dejavnosti se posvečajo – sodelovati v iskanju krščanskih rešitev za probleme družbe in stalno pričevati za svojo vero.

Bi nam bili pripravljeni obrazložiti strukturo Opus Dei? Kdo je na čelu organizacije?

Prelat – in v njegovim imenu njegovi vikarji – izvaja pravno oblast Opus Dei. Je ordinarij (kot škof) Prelature. Ena od značilnosti vodenja Prelature je kolegialni slog, na podlagi katerega prelat in njegovi vikarji izvajajo lastne funkcije s sodelovanjem ustreznih svetov, ki so povečini sestavljeni iz laikov. To sta Centralni svet za ženske in Generalni svet za moške. Oba imata svoj sedež v Rimu. Nobena vodstvena funkcija, z izjemo prelatske, ni dosmrtna. V Sloveniji ima Prelatura centre le v Ljubljani. Ženske imajo dva in moški enega.

Prelatura je razčlenjena na okrožja, imenovana regije. Na čelu vsake regije, katere območje lahko sovпада z območjem države (kot v primeru Slovenije), je regionalni vikar, ki mu ob strani stojita njegova sveta: regionalni svet za ženske in regionalni odbor za moške. Nekaterе regije se nadalje delijo na manjša okrožja, imenovana delegacije. V

takšnem primeru se ponovi enaka organizacija vodenja: vikar delegacije in dva sveta. Slednjič, na krajevni ravni delujejo centri Prelature, ki organizirajo izobraževalne dejavnosti in pastoralno oskrbo vernikov Prelature v lastnem okolju. Za vsak center je predviden lokalni svet, ki ga vodi laik, direktorica ali direktor, in je sestavljen iz še vsaj dveh drugih vernikov Prelature. Za posebno duhovniško pomoč vernikom, pripadajočim posameznemu centru, določi vikar enega izmed duhovnikov Prelature. Ženska in moška veja Prelature delujeta ločeno. Skupnega imata le vikarja in prelata.

Kako pa je s članstvom? Je lahko član prav vsak?

Kdor zaprosi za vključitev v Opus Dei, stori to zaradi božjega klica. Formalna vključitev v Prelaturo nastopi z dvostranskim dogovorom.

Ta določa medsebojne obveznosti, ki jih sprejmeta prosilec in Prelatura. V Opus Dei ni kategorij članov, ampak ena sama poklicanost, zaradi katere vsi člani Prelature čutijo isto.

Obstajajo preprosto različni načini, kako živeti isto krščansko poklicanost, zdravje ali bolezen ...

Večji del vernikov Opus Dei so *supernumerariji*; gre povečini za poročene ljudi, ženske ali moške, za katere je posvečevanje družinskih dolžnosti bistveni del njihovega krščanskega življenja. Trenutno predstavljajo supernumerariji okrog 70 % vseh članov Opus Dei. Preostali verniki Prelature so moški ali ženske, ki živijo celibat iz apostolskih razlogov. Nekateri živijo s svojimi družinami ali kjer je najbolj primerno za njihovo poklicno življenje, to so *pridruženi*. Drugi so zaradi posebnih okoliščin, v katerih živijo, popolnoma na razpolago za apostolsko delo in za izobraževanje

drugih vernikov Prelature. Gre za *numerarije*, ki običajno živijo v centrih Opus Dei. Vsi člani si kruh služijo s svojim delom.

Med numerariji in pridruženimi so tudi duhovniki Prelature. Njihova pastirska služba je usmerjena povečini v služenje vernikom Prelature in v služenje v apostolskih dejavnostih, ki jih ti izvajajo. Član Opus Dei je lahko vsak polnoleten človek.

Kakšne so obveze članov?

Obveznosti članov sem že omenil: člani živijo, ker razumejo božjo prošnjo, da bi bili svetniki vsakdana in menijo, da jim lahko Opus Dei pri tem pomaga. Člani se zavežejo iskati svetost v vsakodnevnih dejavnostih vedoč, da je za dosego tega potrebno živeti po zakramentih, redno obiskovati sveto mašo, imeti dnevno meditacijo, moliti rožni venec ... Opus Dei daje članom dobro

krščansko vzgojo in posledično tudi pomoč pri tem, da so dobri študentje, dobri delavci, dobri starši.

Bi nam zaupali koliko je danes članov v Sloveniji?

V Sloveniji je število numerarijev in pridruženih okoli trideset. Večinoma gre za ženske ali moške numerarije. Med temi jih je večina starih manj kot 40 let. Je tudi manjša skupinica supernumerarijev. Poudaril bi rad, da ni nihče iz Prelature v Sloveniji povezan niti s politiko niti z bankami.

Kakšna pa je situacija na svetovni ravni?

Članov Prelature je več kot 90.000, vključno s približno 2.000 duhovniki. Med verniki je polovica moških in polovica žensk. Okvirna razdelitev med različnimi celinami je naslednja: Afrika – 2.000, Azija z Oceanijo –

6.000, Ameriki – 32.000, Evropa – 50.000.

V katerih delih sveta ima organizacija največ članov?

Sedem držav z največjim številom članov je: Španija, Mehika, Argentina, Italija, ZDA, Filipini in Kolumbija. Število članov je odvisno tudi od lokalnih značilnosti. Na primer v Peruju je bilo širjenje zelo hitro; danes šteje tamkajšnje število članov več kot 2.000, 200 duhovnikov in ducat škofov. Drug ekstrem predstavlja Anglija, kjer je po šestdesetih letih dela zgolj dobrih 500 članov.

Člani tudi obiskujejo države, kjer centrov organizacije ni. Te države so denimo Kitajska, Tajska, Malezija, Mozambik, Angola, Grčija in druge.

Opus Dei je zelo dejaven tudi na področju izobraževanja, še posebno v Španiji, od koder izvira.

V Španiji je Univerza v Navarri, ki je univerza Opus Dei, ena izmed uglednejših. Delo je zelo prisotno tudi v španskem srednješolskem izobraževanju. Zasebne univerze so tudi v Madridu in Barceloni.

Obstajajo tudi kmetijske šole, ki si prizadevajo za dvig socialnega, šolskega in profesionalnega standarda ljudi – tudi tistih s podeželja in perifernih območij.

Člani Opus Dei samoiniciativno podpirajo več kot 50 osnovnih in srednjih šol v Španiji. Podobno se dogaja v svetu, predvsem v Keniji, Nigeriji, Peruju, Čilu, Kolumbiji, na Filipinih itd. Prav tako podpirajo bolnišnice v Kongu in Nigeriji in šolske centre na revnih obrobjih Madrida, Mehike, Santiaga v Čilu, Gvatemale, Hondurasa ... Število iniciativ, ki jih člani podpirajo s pomočjo ostalih ljudi in institucij, za ljudi, ki potrebujejo pomoč, je zelo veliko.

Kakšen je potemtakem vpliv na ljudi?

Nedvomno imajo te aktivnosti vpliv v sami Španiji in pa povsod drugod, kjer se odvijajo. Ta vpliv pa je predvsem na dojemanje principov kot so svoboda, odgovornost, služenje družbi, ljubezen do dobro opravljenega dela ... Vse aktivnosti, ki jih postavljajo v ospredje člani, imajo en cilj: oblikovati svobodne in odgovorne ljudi, ki so se sposobni soočati z izzivi sodobne družbe.

Kaj Opus Dei pričakuje od svojih članov in sodelavcev?

Opus Dei potrebuje sredstva za svoje delovanje. Ta ekonomska sredstva prihajajo od članov. Sodelavci so tudi ljudje, ki sodelujejo s svojim apostolatom in molitvami, z miloščino ali pa z materialno, osebno ali kakšno drugo samoiniciativno pomočjo.

Ima slovenski del Prelature načrte za razvoj v prihodnje? Na katerih področjih se želite širiti?

Prihodnje leto bomo praznovali deseto obletnico prihoda v Slovenijo. Dosedanja leta so bila leta učenja; učenja navad in predvsem jezika. Sem nismo prišli, da bi bili tu nekaj let in se nato vrnili. Pustili smo svoje družine, prijatelje, službe, pustili smo jih z namenom priti sem, ostati tu in postati Slovenci. Ta država je naša država. Jezik govorimo boljše ali slabše, želimo ga izpopolniti, čeprav je za nekatere, kot sem jaz, ki imam 66 let, to malce zahtevnejše. Osebno sem hvaležen, da me, kadar predavam, ljudje spodbujajo. Sedaj že imamo nekaj članov, ki so Slovenci. Upam, da jih bo v prihodnje še več in da bodo oni skrbeli za razvoj Prelature tukaj. Ker nas je malo, morajo biti kratkoročni projekti realistični. Vse kar počnemo,

pa je storjeno s perspektivo za prihodnost in s potrpežljivostjo.

Bi bili pripravljeni komentirati označbe na račun Opus Dei? Kakšno je stanje v Sloveniji?

Slovenski mediji ne poročajo pogosto o Opus Dei. Moji kolegi novinarji občasno objavljajo informacije, da je Opus Dei skrivnostna organizacija, da ima nepredstavljivo ekonomsko moč, da upravlja z vatikanskimi financami ... To so dezinformacije, ki se pojavljajo že od same ustanovitve, ko so že v štiridesetih letih totalitarne stranke Falange objavljale informacije kot “skrivnostna organizacija Opus Dei se upira državi”. Madridske univerze so mlademu duhovniku Escriváju očitale, da gre za “skrivno heretično družbo”. Prav tako so se pojavljale kritike zoper knjigo Pot (šp. *Camino*), ki je danes duhovna klasika in se dobro prodaja tudi v Sloveniji.

Je kaj drugače s tukajšnjimi mediji?

Slovenski novinarji imajo odprta vrata naših hiš, za odgovore na vprašanja, ki jih imajo. V državah, kjer je organizacija bolj razvita in razširjena, se tendenciozne opredelitve ne pojavljajo več. V Španiji je denimo že tako običajna, da člani sodelujejo v politiki, vladi, regionalnih političnih krogih, pri tem pa jih nihče ne izključuje. Člani Opus Dei imajo izključno duhovno povezavo, s tem pa so lahko hkrati katoliki in člani tako različnih političnih strank. Vsi člani (profesorji, odvetniki, cestni pometači, taksisti in vsi ostali) so odgovorni za svoje delo pri svojih nadrejenih v službi in nikoli ne odgovarjajo duhovnikom ali direktorjem Opus Dei, ki prav tako ne podpira dobrih položajev z namenom širiti svoj vpliv. Je

apostolski projekt, ki ima interes v dušah in ni politična stranka.

Nekaj besed glede popularne literature ...

Kar zadeva popularno literaturo, pa moram priznati, da je ne berem. Niti nisem prebral Da Vincijeve šifre, niti si nisem ogledal filma. Kolikor sem slišal predstavlja Opus Dei na način, ki nima popolnoma nobene povezave z dejanskim resničnim stanjem.

Kako bi komentirali dejanski vpliv Opus Dei na cerkveno politiko in politiko na splošno?

Kot odgovor na to vprašanje bi citiral Escrivája, ki je leta 1966 za New York Times dejal, da Opus Dei ni ekonomsko ali politično orientiran. Člani imajo pri izbiri odprte roke. Escrivá je še dodal, da "imajo člani popolno svobodo. Direktorji organizacije ne smejo nikoli postaviti

političnega ali službenega kriterija ostalim članom.”

Ima torej vpliv v Vatikanu ali ne?

Opus Dei ni organizacija, ki bi imela politične interese. Niti ni cerkveni lobi. Res je, da člani delajo na različnih področjih v kongregacijah Svetega sedeža, res je, da imamo škofove in kardinale iz naših vrst, ampak zanje velja enako kot za laike. Laiki Opus Dei so prosti in odgovorni za svojo politično in ekonomsko izbiro. Nihče od naših kardinalov, škofov ali duhovnikov ne prejme poenotenega spiska z navodili vsako jutro ob osmih, kaj mora tisti dan narediti.

Bi nam zaupali kakšen konkreten primer?

Lahko vam opišem primer kardinala Herranza, ki je bil predsednik Papeškega sveta za interpretacijo zakonodajnih besedil. Zelo je postal

popularen, ko ga je papež imenoval za predsednika komisije, ki je preiskovala krajo osebnih dokumentov Svetega sedeža, za katero je bil obtožen papežev majordom. Dejal je, da ne obstaja noben lobi, niti blok znotraj Vatikana. Pravi, da odkar je kardinal, njegov prelat ni več prelat Opus Dei, temveč papež, od katerega dobiva ukaze in jih izpolnjuje. Iz tega sledi, da ima Vatikan velik vpliv na Opus Dei.

Kako ste se počutili sprejete ob prihodu v Slovenijo?

Člani Opus Dei so prišli v Slovenijo služiti Cerkvi. Prišli so pomagat ljudem živeti polno krščansko življenje. Vsi, ki so od leta 2003 prišli v Slovenijo, so doma pustili svoje družine, prijatelje, službe, ki so bile v nekaterih primerih zelo dobre in ugledne ter dobro plačane. Tukaj so morali začeti novo življenje, se

zaposliti, se profesionalno preusmeriti. Težko je bilo slediti običajem iz svojih držav ter tudi iskati službo. Velika ovira je vsekakor jezik. Na primer odvetnik in profesorica, oba z visokimi profesionalnimi kvalifikacijami, nista mogla najti službe, kot sta jo imela v svojih državah. V Slovenijo smo prišli prostovoljno in smo se zavedali, kaj nas čaka. Zavezali smo se celibatu in odprtosti prelatu, če nas potrebuje.

Kaj pa vaša osebna izkušnja?

Sam sem zaprosil za vključitev v Opus Dei pri enaindvajsetih. Pri 52. letih sem na pobudo prelata postal duhovnik. Od takrat sem potoval, kamor sem bil poslan. Zame je bil prihod v Slovenijo začetek na novo: učenje jezika, spoznavanje novih ljudi, navad, prevzemanje novih navad, prilagajanje na podnebje. Pravi preporod. Že štiri leta sem

tukaj in še nikoli tega nisem obžaloval. Slovenija je postala moj dom. Enako kot jaz čutijo ostali numerariji, ki so prišli živeti sem. Srečni smo, da lahko služimo cerkvi v Sloveniji.

GEOMix

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/pogovor-z-
vikarjem-opus-dei/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/pogovor-z-vikarjem-opus-dei/) (11. Avg. 2025)